

in natura. I de høiere Officersstillinger ere Oppasserpengene ikke af nogen væsentlig Betydning i Forhold til Gagen, det Modsatte er derimod Tilfældet i de lavere Officersstillinger; for en Secondlieutenant udgjøre Oppasserpengene saaledes omtrent $\frac{1}{20}$ af Gagen, og da det er bekjendt, at Gagen for Officerstanden ikke er betydelig, troer jeg, at man heri finder en Berettigelse til at kunne antage, at Oppasserpenge maa kunne betragtes som Lønningsdeel. Naar Freden indtræder, saa vil en Officer sjældent kunne opnaae Compagnie eller Esquadron før efter sit 30te Tjenesteaar. Han vil altsaa ved at afgaae efter omtrent 25 Aars Tjeneste, selv om han faaer Oppasserpenge iberegne, kun afgaae med en Pension af henimod 300 Rbd. Jeg troer, at i disse Omstændigheder findes der vægtige Grunde for det stillede Uendringsforslag og en stærk anbefaling for Thinget til at antage det. Med Hensyn til Udvalgets Forslag, da er det aldeles vist, at den foreliggende Pensions-Lov rammer de Embedsmænd haardest, der sidde i Embeder med smaa Indtægter, især naar de først have modtaget disse i en fremrykket Alder, og hvorved de altsaa neppe vilde kunne opnaae at komme paa et høiere Trin end paa det 4de og 5te af den opstillede Scala for Tjenesteaaarenes Beregning. Her vil Embedsmanden intet kunne oplægge for de affældige Dage, da Indtægterne under Embedstiden have været knapt asmaalte, ofte meget knapt, da det ikke altid er Tilfældet, at Talrigheden af hans Familie staaer i Forhold til de Mundportioner, som Embedet afgiver. Flere juridiske Embeder og navnlig Skriverembederne ere i den senere Tid blevne beklædte med Mænd i en temmelig fremrykket Alder, og paa hvem det, jeg har anført, altsaa navnlig vil blive anvendeligt. Heller ikke er det, hvormed der er Spørgsmaal, af nogen væsentlig Betydning for Statskassen. Man vil kunne see dette ved at fremsætte en simpel Beregning af Forholdet, som det foreligger. Efter Lovudkastet skal, naar Contoirhold, Reiseudgifter og andre lignende Embedsudgifter ere afdragne, fradrages en tredie Deel af hvad Indtægterne overstiger 1000 Rbd. Udvalget har ansat denne Sum til 1500 Rbd. Lavt anslaaet vil et Embede paa 1500 Rbd. kunne medføre

300 Rbd. i Contoirhold, et Embede paa 1000 Rbd. idetmindste 200 Rbd. Det er altsaa Differencen mellem 1200 og 800 Rbd., eller 400 Rbd., og den $\frac{1}{3}$, som udkommer deraf, nemlig 133 Rbd. 2 Mk., hvoraf Pension i Forhold til det Antal Aar, som Embedsmanden har tjent, skal beregnes. Det er ikke Andet, hvormed der kan blive Spørgsmaal ved den Difference, der er imellem Udvalgets Indstilling og det, som Forslaget indeholder. Vil man altsaa ikke have, at den Mand, der i sine Tjenesteaar har havt et tarveligt Udkomme, skal paa sine gamle og affældige Dage have det endnu tarveligere, saa troer jeg, man bør stemme for Udvalgets Indstilling.

Simony: Jeg veed ikke, om den høitærede Formand tillader mig at gjøre en ganske kort Bemærkning? Saafernt jeg forstod den høitægtede Finanzminister ret, drog han endnu i Tvivl, at de 3 omtalte Cancellister under Krigsministeriet vare ansatte ved kongelig Resolution eller havde Bestalling. Det forholder sig imidlertid ikke saaledes. I den Bekjendtgørelse, jeg har fra Krigsministeriet af 21de Juni 1850, hedder det udtrykkeligt: at Hans Majestæt Kongen har allernaadigst resolvert saaledes: at efternævnte Cancellister under Krigsministeriet meddeles paa Begjæring Ansættelse med Anciennitet fra den Dags Dato, da de ere constituerede som saadanne. Og blandt disse constituerede Cancellister var der 3, som kun vare 22 Aar, da de bleve ansatte, og hvis Pensionsberettigelse altsaa begynder med deres 22de Aar.

Formanden: Jeg har troet ikke at burde negte den ærede Landsthingsmand Afgang til at fremsøre den Oplysning, som han nu meddeelte, skøndt jeg maa erkjende, at hele dette Spørgsmaal egentlig hører til den tidligere Deel af Sagens Behandling.

Orsted: Det har ogsaa været min Mening, at man ved Hjælp af den Henviisning, som findes til det hidtil Bestaaende i Lovudkastets § 2, vil tildeels være istand til at hjælpe sig ud af de vanskelige Spørgsmaal, som opstaae med Hensyn til Beregningen af Pensionerne for Embedsmænd, som ere ansatte af Kongen, men som ganske eller tildeels nyde deres Løn af Communen. Men jeg maa dog bemærke, at det hidtil aldeles ikke har været